

พระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

พ.ศ. ๒๕๑๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๑

เป็นปีที่ ๒๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้

โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ มีนาคม ๒๕๑๑

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. ๒๕๑๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นในภาคใต้ของประเทศไทย เป็นสถาบันการศึกษาและวิจัย เรียกว่า “มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์” มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัยส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง และทะนุบำรุงวัฒนธรรม

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ มีนาคม ๒๕๑๑

มาตรา ๖ ให้มหาวิทยาลัยเป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นกรม
สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๗ มหาวิทยาลัยแบ่งเป็นสำนักงานอธิการบดี คณะ
และบัณฑิตวิทยาลัย

มาตรา ๘ สำนักงานอธิการบดีอาจแบ่งเป็นกองและแผนก
คณะหรือบัณฑิตวิทยาลัย อาจแบ่งเป็นภาควิชา และ
สำนักงานเลขานุการ

สำนักงานเลขานุการอาจแบ่งเป็นแผนก

มาตรา ๙ การแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยตามมาตรา
๗ และมาตรา ๘ ให้ทำเป็นประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี และ
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕ มหาวิทยาลัย
จะรับวิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงอื่นเข้าสมทบในมหา
วิทยาลัยก็ได้ และให้มีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือ
ประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัย
หรือสถาบันวิชาการชั้นสูงนั้น ๆ ได้

การรับวิทยาลัย หรือสถาบันวิชาการชั้นสูง เข้าสมทบใน
มหาวิทยาลัย ให้ทำเป็นประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี และ
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ มีนาคม ๒๕๑๑

การควบคุมวิทยาลัย หรือสถาบันวิชาการชั้นสูง ซึ่งเข้า
สมทบในมหาวิทยาลัยนั้น ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่สภา
มหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๑๑ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน
มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ของ
มหาวิทยาลัย

(๒) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่มหาวิทยาลัย
รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวง
การคลังตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๒ บรรดาทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย จะต้อง
จัดการเพื่อประโยชน์และตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่มหาวิทยาลัยจะต้องจัดการ
ตามเงื่อนไข ข้อบังคับ และวัตถุประสงค์ซึ่งผู้ให้กำหนดไว้

หมวด ๒

การดำเนินงาน

มาตรา ๑๓ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย นายก
รัฐมนตรีเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย เลขาธิการสภาการศึกษา

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ มีนาคม ๒๕๑๑

แห่งชาติ อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี และผู้ทรงคุณวุฒิ
ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง มีจำนวนไม่เกินหกคน
เป็นกรรมการ

ให้รองอธิการบดีเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย ในกรณี
มีรองอธิการบดีหลายคน ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรอง
อธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย

มาตรา ๑๔ กรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
แต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี กรรมการซึ่งพ้นวาระอาจได้รับ
แต่งตั้งใหม่ได้

มาตรา ๑๕ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุม
ดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย และโดยเฉพาะมีอำนาจและ
หน้าที่ดังนี้

- (๑) จัดวางระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาหลักสูตรวิชาเพื่อเสนอขอรับความเห็น
ชอบของสภาการศึกษาแห่งชาติ
- (๓) จัดหาวิธีการอันจะยังการศึกษาอบรมและวิจัยของ
มหาวิทยาลัยให้เจริญยิ่งขึ้น
- (๔) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุ-
ปริญญาและประกาศนียบัตร

(๕) เสนอการจัดตั้ง ยุบ รวมและเลิกล้มคณะ บัณฑิต วิทยาลัยและภาควิชา

(๖) เสนอการแต่งตั้งและถอดถอนอธิการบดี รอง อธิการบดี คณบดี หัวหน้าภาควิชา ศาสตราจารย์ รอง ศาสตราจารย์และผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๗) จัดวางระเบียบเกี่ยวกับการเงินและทรัพย์สินของ มหาวิทยาลัย

(๘) แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมมหาวิทยาลัยและ กำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการนี้

มาตรา ๑๖ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้เรียกประชุม สภามหาวิทยาลัย

ถ้ากรรมการสภามหาวิทยาลัยตั้งแต่สามคนขึ้นไปร้องขอ ให้สภามหาวิทยาลัยประชุมเพื่อกิจการอย่างหนึ่งอย่างใด ก็ให้ นายกสภามหาวิทยาลัยเรียกประชุมสภามหาวิทยาลัย

ในการประชุม ต้องมีกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาประชุม อย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ ประชุม

ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นประธานในที่ประชุม ถ้า นายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจมาประชุมได้ ให้บุคคลที่นายก

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ มีนาคม ๒๕๑๑

สภามหาวิทยาลัยมอบหมายให้มาประชุมเป็นประธานในที่ประชุม ถ้านายกสภามหาวิทยาลัยไม่ได้มอบหมายให้ผู้ใดมาประชุม ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๓ การลงมติให้ถือคะแนนเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงขาด

มาตรา ๑๔ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบในการบริหารงานของมหาวิทยาลัย จะมีรองอธิการบดีคนหนึ่งหรือหลายคนทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยก็ได้

อธิการบดีและรองอธิการบดีจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

อธิการบดีและรองอธิการบดีดำรงตำแหน่งสองปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนั้นต่อไปใหม่อีกก็ได้

มาตรา ๑๕ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอก หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ หรือ

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ มีนาคม ๒๕๑๑

(๒) ได้ปริญญาชั้นหนึ่งชั้นใด หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสี่ปี

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ตำแหน่งอธิการบดีว่างลงหรืออธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีไม่ได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีที่มีอาวุโสเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีรองอธิการบดี ให้สภามหาวิทยาลัยกำหนดกรรมการสภามหาวิทยาลัยคนหนึ่งคนใดเป็นผู้รักษาการแทน

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการบังคับบัญชา ให้ถือว่าอธิการบดีเป็นอธิบดี และรองอธิการบดีเป็นรองอธิบดี ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนและกฎหมายอื่น ๆ

มาตรา ๒๒ ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วยคณบดีเป็นประธาน หัวหน้าภาควิชาต่างๆ ในขณะนั้น และผู้ทรง

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ มีนาคม ๒๕๑๑

คุณวุฒิอีกไม่เกินห้าคนซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นกรรมการ
ให้คณะกรรมการประจำคณะแต่งตั้งผู้หนึ่งผู้ใดเป็นเลขานุการ

ถ้าในคณะไม่มีการแบ่งภาควิชา ให้สภามหาวิทยาลัย
แต่งตั้งคณาจารย์ในคณะนั้นเป็นกรรมการได้ไม่น้อยกว่าสองคน
กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี
กรรมการซึ่งพ้นวาระอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

มาตรา ๒๓ ให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย
ประกอบด้วยคณบดีเป็นประธานและผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกิน
ห้าคนซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งเป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งผู้หนึ่งผู้ใด
เป็นเลขานุการ

กรรมการซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งสองปี
กรรมการซึ่งพ้นวาระอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

มาตรา ๒๔ ในการประชุมคณะกรรมการประจำคณะหรือ
คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยให้นำบทบัญญัติในมาตรา
๑๖ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๕ คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ในคณะหรือบัณฑิตวิทยาลัยดังนี้

- (๑) วางระเบียบปฏิบัติของคณะหรือระเบียบปฏิบัติของบัณฑิตวิทยาลัยด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย
- (๒) กำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย
- (๓) จัดดำเนินการสอบไล่
- (๔) รับปรึกษาและให้ความเห็นแก่คณบดีในกิจการของคณะหรือบัณฑิตวิทยาลัย

มาตรา ๒๖ กิจการของคณะและกิจการของบัณฑิตวิทยาลัยให้อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของคณบดี

กิจการที่เกี่ยวกับภาควิชา นั้น ให้อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของหัวหน้าภาควิชา

มาตรา ๒๗ คณบดีหรือหัวหน้าภาควิชา มีอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับคณะบัณฑิตวิทยาลัยหรือภาควิชาดังนี้

- (๑) บริหารกิจการทั้งหลาย
- (๒) รักษาระเบียบวินัย
- (๓) เป็นผู้แทนของส่วนราชการนั้น ๆ

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ มีนาคม ๒๕๑๑

(๔) ปฏิบัติการตามที่อธิการบดีมอบหมาย หรือที่
กำหนดไว้ในระเบียบหรือข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๒๘ คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยมีดังนี้

(๑) ศาสตราจารย์ซึ่งอาจเป็นศาสตราจารย์ประจำ หรือ
ศาสตราจารย์พิเศษ

(๒) รองศาสตราจารย์

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๔) อาจารย์ซึ่งอาจเป็นอาจารย์ประจำหรืออาจารย์
พิเศษ

มาตรา ๒๙ ศาสตราจารย์ประจำนั้นจะได้ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นพิเศษของ
มหาวิทยาลัย

ศาสตราจารย์พิเศษนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
แต่งตั้งจากผู้ที่มิได้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญของมหาวิทยาลัย

มาตรา ๓๐ ศาสตราจารย์ประจำซึ่งพ้นตำแหน่งไปโดย
ไม่มีความผิด ให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ

มาตรา ๓๑ ศาสตราจารย์ต้องมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอก หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการ
สอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ มีนาคม ๒๕๑๑

ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรอง
วิทยฐานะ และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่า
ได้ผลดี หรือ

(๒) ได้ปริญญาโท หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการ
สอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี
ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภามหาวิทยาลัย
รับรองวิทยฐานะ และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัย
เห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรี หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการ
สอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้า
ปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภามหาวิทยาลัย
รับรองวิทยฐานะ และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัย
เห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๔) ได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่ง หรือเทียบเท่าในสาขา
วิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภา
มหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดีเด่นเป็นพิเศษในสาขาวิชาที่มีการ
สอนในมหาวิทยาลัย

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ มีนาคม ๒๕๑๑

มาตรา ๓๒ รองศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นพิเศษของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีคุณวุฒิดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอก หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๒) ได้ปริญญาโท หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรี หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ และได้ทำการวิจัยถึงขั้นที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่าได้ผลดี

มาตรา ๓๓ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นั้น จะได้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญชั้นเอกของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีคุณวุฒิ ดังนี้

(๑) ได้ปริญญาเอก หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ หรือ

(๒) ได้ปริญญาโท หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าสี่ปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ หรือ

(๓) ได้ปริญญาตรี หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย และได้ทำการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ

มาตรา ๓๔ อาจารย์ประจำต้องมีคุณวุฒิได้ปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่ง หรือเทียบเท่าในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย

อาจารย์พิเศษนั้น จะได้แต่งตั้งขึ้นประจำปีการศึกษาตามคำแนะนำของคณบดี

หมวด ๓

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๓๕ ปริญญามีสามชั้น คือ

เอก เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด.

โท เรียกว่า มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม.

ตรี เรียกว่า บัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๓๖ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชา
ที่มีการศึกษาในมหาวิทยาลัย

การกำหนดให้ปริญญาในสาขาวิชาใด และชั้นใด จะใช้
อักษรย่อสำหรับปริญญานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๗ สภามหาวิทยาลัยอาจตราข้อบังคับกำหนดให้
ปริญญาตรีในสาขาวิชาใดเป็นปริญญาตรี เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง
และปริญญาตรี เกียรตินิยมอันดับสอง จากปริญญาตรีในสาขา
วิชานั้นได้

มาตรา ๓๘ สภามหาวิทยาลัยอาจตราข้อบังคับกำหนดให้
มีประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา และประกาศนียบัตรสำหรับ
สาขาวิชาใดได้ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรชั้นสูง ออกให้แก่ผู้ศึกษาในสาขาวิชาใดภายหลังที่ได้รับปริญญาในสาขาวิชานั้นแล้ว

(๒) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้ศึกษาในสาขาวิชาใดก่อนถึงขั้นสำเร็จได้ปริญญาในสาขาวิชานั้น

(๓) อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๓๙ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นว่า ทรงคุณวุฒิสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ

มาตรา ๔๐ มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีครุวิทยฐานะและเข้มวิทยฐานะ เป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้ปริญญาประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา และประกาศนียบัตร ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาก็ได้ ในพระราชกฤษฎีกานั้น ให้กำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุวิทยฐานะและเข้มวิทยฐานะซึ่งจัดให้มีขึ้นนั้นด้วย

ครุวิทยฐานะและเข้มวิทยฐานะ จะใช้ในโอกาสใดโดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

มาตรา ๔๑ สภามหาวิทยาลัยอาจตราข้อบังคับกำหนดให้มีเครื่องแบบ หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาได้ตามที่เห็นสมควร ข้อบังคับนั้นให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๒ ผู้ใดใช้กรวยวิthyฐานะ เข็มวิthyฐานะ เครื่องแบบหรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใดๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรชั้นสูง อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของมหาวิทยาลัยโดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้เกิดความเชื่อว่ตนมีสิทธิที่จะใช้ หรือมีวิthyฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๓ ในวาระเริ่มแรก เมื่อยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดี รองอธิการบดีและคณบดี ให้สภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย เลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ และผู้ทรงคุณ

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๒๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๒ มีนาคม ๒๕๑๑

วุฒิซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งมีจำนวนไม่เกินหกคน
เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติเป็นเลขานุการ สภา
มหาวิทยาลัย

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อ
ให้มีสถาบันการศึกษาและวิจัยในภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งจะเป็น
ประโยชน์แก่การพัฒนาประเทศอย่างยิ่ง จึงตราพระราชบัญญัติมหา
วิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. ๒๕๑๑ นั้น